

PArs Eloquentiæ leuior in manibus est. Vt enim in cogitationibus in- que actibus humanis, sic in verbis quoque seriis contracta fatigatio iocorum vicissitudine mitigatur. Quod genus, vel Facetias appellare possumus vel Sales, quod sermonibus nostris sapidissimum condimentum præbeant, vel vt est apud Ciceronem Apophthegmata, sed latentia & tacita, cui apud Græcos: Seomata, apud nos proprium vocabulum non est, nisi fortè dicamus cum Macrobio, morsum figuratum, fraude vel vrbantate tectum: Cui quoniam lepos admixtus est, vngit (vt aiunt) ac pungit: mulcet enim exterius, introrsum vulnerat. Hinc videmus interdum ridentibus qui adsunt, ipsum ad quem iactati scommatis sensus penetrauerit, irasci. Potest quidem nuda sine figuris exprobratio, tam propriis tamque sonantibus ac breuibus verbis proferri, vt & si nihil præter vulnus agat, ipsi tamen promptè vibrati sermonis acies, sicut ei in quem contorta fuerit dolorem, sic cæteris nescio quid acerbæ voluptatis afferat, nihil præ-